

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319201027
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4319201027.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: T. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XX, proti osobe povinnej z výživného: I. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Na X. XXXX, Y., Česká republika, o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní osoby povinnej z výživného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 25. septembra 2020 č. k. 17Pc/2/2019-260 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku (I.), ktorým bola stanovená osobe povinnej z výživného vyživovacia povinnosť na navrhovateľa p o t v r d z u j e s tým, že táto vyživovacia povinnosť trvá do 31. 08. 2020 a vo zvyšnom vyhovujúcom výroku rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh z a m i e t a .

M e n í výrok o zaostalom výživnom (III.) tak, že zaostané výživné za obdobie od 12. 03. 2019 do 31. 08. 2020 vo výške 366,39 eura je matka povinná zaplatiť k rukám navrhovateľa v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie osobu výživou povinnú - matku zaviazal prispievať na výživu navrhovateľa výživným vo výške 100 eur mesačne od 12. 09. 2019 do 31. 05. 2019 a od 01. 06. 2019 je matka povinná prispievať na výživu navrhovateľa zníženým výživným zo sumy 100 eur na sumu 80 eur mesačne, ktoré je povinná platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa (I.). Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol (II.). Zaostané výživné za obdobie od 12. 03. 2019 do 25. 09. 2020 vo výške 467,74 eura je matka povinná zaplatiť k rukám navrhovateľa v lehote do 90 dní od právoplatnosti rozsudku (III.). Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (IV.). Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 62 ods. 1, 2, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 157 Civilného mimosporového poriadku, ako aj zistený skutkový stav.

1.1. Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav: Navrhovateľ pochádza z mimomanželského vzťahu svojich rodičov. Vyživovacia povinnosť matky voči navrhovateľovi nebola doposiaľ upravená rozhodnutím súdu. Matka na výživu navrhovateľa prispela od marca do augusta 2019 sumou 55 eur mesačne, v septembri sumou 50 eur, v októbri 55 eur, od novembra 2019 až do času vyhlásenia rozsudku súdu vo výške 60 eur mesačne. Výživné v sume 60 eur naposledy uhradila v septembri 2020. Iným spôsobom sa na výžive navrhovateľa nepodieľa.

1.2. Navrhovateľ bol v čase podania návrhu na súd študentom druhého ročníka denného štúdia na Strednom odbornom učilišti techniky, služieb a obchodu v P.. Výdavky súvisiace s návštevou školy pozostávali z platby za ubytovanie 20 eur mesačne, stravu 84 eur mesačne a cestových nákladov vo výške 20 eur mesačne. Od 01. 02. 2019 do augusta 2019 bol navrhovateľ poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 12,70 eura, prídavkov na deti, ktoré mu boli za rok 2019 vyplácané v sume 24,34 eura a príspevku na bývanie v sume 57eur mesačne. Počnúc dňom 01. 02. 2020 je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 71,50 eura mesačne, prídavky sú mu vyplácané v sume 24,95 eura. Žije v rodinnom dome, ktorý v dedičskom konaní po starom otcovi navrhovateľa nadobudla jeho príbuzná. Navrhovateľ, ako aj jeho matka boli starým otcom vydedení. Mesačne uhrádza platbu za plyn 17 eur a mobil 18,96 eura. Výdavky na internet vo výške 13,30 eura uhrádza jeho príbuzný. Navrhovateľ je nemajetný. Je zdravý, nemá osobitné záujmy, s ktorými by boli spojené zvýšené výdavky.

1.3. Osoba z výživného povinná je zamestnaná, za rok 2018 dosiahla priemerný čistý mesačný príjem vo výške 25.740,20 Kč, za rok 2019 vo výške 18.430,64 Kč. Matka bola, počnúc dňom 03. 06. 2019 práceneschopná, za mesiac jún 2019 jej boli vyplatené nemocenské dávky vo výške 17.548 Kč, od augusta 2019 do konca kalendárneho roku 2019 jej boli vyplatené nemocenské dávky v priemernej výške 22.174 Kč. Od januára do júla roku 2020 boli matke vyplatené dávky nemocenského poistenia vo výške v priemere 17.808,86 Kč mesačne. Je vlastníčkou bytu, v ktorom žije spolu s dcérou B.. Mesačne uhrádza výdavky spojené s užívaním bytu 5.246 Kč, spláca úver 4.354 Kč, platbu za televíziu a internet 592 Kč, elektriku 800 Kč, sporenie 300 Kč, úrazové poistenie 686 Kč, mobil 650 Kč, cestovné do školy pre dcéru 377 Kč na tri mesiace. Má vyživovaciu povinnosť k B. L., nar. XX. XX. XXXX, ktorá navštevuje Strednú odbornú školu v S..

1.4. Navrhovateľ bol v čase podania návrhu študentom druhého ročníka strednej odbornej školy v P.. Štúdium ukončil vykonanou záverečnou skúškou dňa 29. 05. 2020, získajúc zároveň výučný list v učebnom odbore inštalatér. Od 01. 09. 2020 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Za uvedené obdobie mu nebolo vyplácané sociálne, ani iné štipendium, jeho jediným príjmom boli: dávka v hmotnej núdzi spolu s príspevkom na bývanie, od 01. 02. 2020 dávka v hmotnej núdzi v sume 71,50 eura a prídavky na dieťa. Všetky výdavky spojené tak s užívaním rodinného domu, ako aj s návštevou školy, znášal sám. Aj napriek skutočnosti, že navrhovateľ získal v učebnom odbore výučný list, rozhodol sa nepokračovať v ďalšom štúdiu, prejavuje snahu o zabezpečenie si zodpovedajúceho zamestnania, ktoré sa mu však do času rozhodnutia súdu nepodarilo zabezpečiť, má súd za to, že vyživovacia povinnosť matky trvá. Súd má za to, že pri posudzovaní trvania vyživovacej povinnosti matky je potrebné prihliadnuť nielen na samotné ukončenie štúdia, ale aj na reálne možnosti oprávnenej osoby zamestnať sa a tým samostatne uspokojovať svoje potreby. Poukazujúc na uvedené, súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil aj zdravotné znevýhodnenie navrhovateľa, spočívajúce v rečovej vade spôsobujúcej mu ťažkosti aj v bežnej komunikácii, ktorá sa naplno prejavila aj na pojednávaní súdu. Argument matky týkajúci sa výťažku zo zbierky uskutočnenej v prospech navrhovateľa alebo o jeho možnosti si brigádnicke privyrobit' nezbavuje matku jej zákonnej vyživovacej povinnosti. Bez finančnej pomoci zo zbierky by navrhovateľ celkom zjavne nebol schopný uhrádzať ani bežnú réžiu domu, či výdavky spojené s návštevou školy. Matka sa pri určovaní výšky výživného odvolávala na svoje zdravotné problémy, o ktorých súdu predložila potvrdenie všeobecného lekára, z ktorého vyplýva, že trpí chronickým ochorením chrbtice a kožným ochorením, pre ktoré je práceneschopná, pričom nevylučuje možnosť invalidity. Napriek preukázaným zdravotným problémom matky nebolo v konaní preukázané, že by bola matka do času rozhodnutia súdu uznaná invalidnou alebo, že by jej zdravotné ťažkosti boli takej intenzity, ktoré by jej úplne alebo výraznejšie znemožňovali výkon akejkoľvek pracovnej činnosti.

1.5. Súd, vychádzajúc z odôvodnených potrieb navrhovateľa, ako aj zárobkových a majetkových pomerov osoby výživným povinnej - matky, určil výživné na navrhovateľa vo výške 100 eur mesačne od 12. 03. 2019 do 31. 05. 2019 a od 01. 06. 2019 vo výške 80 eur mesačne. Pristúpil k diferencovanému určaniu vyživovacej povinnosti, a to v dôsledku objektívnych príčin na strane povinnej osoby pre jej práceneschopnosť, v dôsledku čoho došlo k zníženiu jej príjmov. Vo zvyšnej časti súd navrhovanú výšku výživného zamietol.

1.6. Osoba povinná výživným prispela na výživu navrhovateľa odo dňa začatia konania na súde výživným v celkovej výške 1.095 eur. Odo dňa 12. 03. 2019, teda od začatia konania do rozhodnutia súdu, vznikla matke na výživnom pre navrhovateľa po odpočítaní platieb realizovaných v prospech výživného zaostalosť vo výške 467,74 eura, ktorú súd povinnú osobu zaviazal zaplatiť v lehote 90 dní

od právoplatnosti rozsudku, keď zobral do úvahy výšku zaostalého výživného, príjmové a majetkové pomery povinnej osoby.

1.7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním osoba povinná z výživného (matka), ktorá sa domáhala zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie a určenia, že nie je povinná prispievať na výživu navrhovateľa, počnúc dňom 01. 06. 2019. Dôvodila tým, že nesúhlasí so stanovenou výškou výživného na navrhovateľa v sume 80 eur. Uviedla, že je zamestnaná v spoločnosti Amazon Česká republika, avšak od mája 2019 trpí chronickým ochorením a po dlhodobej pracovnej neschopnosti nie je v jej možnostiach hradiť takto vysokú čiastku na výživnom. Je toho názoru, že navrhovateľ je schopný sa o seba postarať, ukončil vzdelanie k 30. 08. 2020, kedy sa stal plne zamestnateľným a má možnosť nájsť si vhodné zamestnanie na celom území Slovenskej republiky. Na výživu syna prispievala pravidelne i v dobe, kedy nebolo právoplatne stanovené výživné a nebolo to povinnosťou. Uznáva vyčíslený dlh od 12. 03. 2019, ale len do ukončenia štúdia navrhovateľa. Výživné vždy hradila a to v rámci svojej aktuálnej životnej situácie do 31. 08. 2020. V súčasnej dobe stále spláca dlžné výživné v čiastke 60 eur.

3. K podanému odvolaniu matky sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že navrhuje, aby mu matka uhradila výživné do 30. 08. 2020, do kedy chodil do školy. Od 01. 09. 2020 už nie je študentom, je v evidencii na úrade práce, a preto nežiada o ďalšie splácanie výživného od matky.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie osoby povinnej z výživného (matky) je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

5. Predmetom tohto konania bol návrh navrhovateľa uplatnený na súde prvej inštancie dňa 12. 03. 2019 voči osobe povinnej z výživného (matke) o určenie vyživovacej povinnosti vo výške 150 eur mesačne. Navrhovateľ dôvodil tým, že pochádza z mimomanželského vzťahu svojich rodičov, pričom starostlivosť o neho od roku 2003 zabezpečoval starý otec (otec z matkinej strany), ktorý dňa XX. XX. XXXX zomrel. Po smrti starého otca zostal bývať sám v rodinnom dome, pričom pre svoju nepriaznivú finančnú situáciu nie je schopný uhrádzať faktúry spojené s užívaním domu, ako aj výdavky spojené so štúdiom na Strednom odbornom učilišti techniky, služieb a obchodu v P., ktoré ukončil záverečnou skúškou dňa 29. 05. 2000 a získal výučný list v učebnom odbore inštalatér. Od 01. 09. 2020 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Od 01. 02. 2019 do augusta 2019 bol poberateľom dávok v hmotnej núdzi vo výške 12,70 eura a prídavky na dieťa za rok 2019 mu boli vyplácané v sume 24,34 eura a príspevok na bývanie 57 eur mesačne. Počnúc od 01. 02. 2020 je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 71,50 eura a prídavkov vo výške 24,95 eura.

5.1. Osoba povinná z výživného (matka) je zamestnaná a za rok 2018 dosiahla priemerný čistý mesačný príjem 25.740,20 Kč, za rok 2019 vo výške 18.430,64 Kč. Počnúc dňom 03. 06. 2019 je práceneschopná a za mesiac jún 2019 jej boli vyplatené nemocenské dávky vo výške 17.548 Kč, od augusta do konca kalendárneho roka 2019 jej boli vyplatené nemocenské dávky v priemernej výške 22.174 Kčs. Od januára do júla 2020 boli matke vyplatené dávky nemocenského poistenia v priemernej výške 17.808,86 Kč. Matka býva v byte, kde žije so svojou dcérou B. a kde má výdavky spojené s užívaním bytu 5.246 Kč, úver 4.354 Kč, platba za televíziu a internet 592 Kč, električka 800 Kč, sporenie 300 Kč, úrazové poistenie 686 Kč, mobil 650 Kč, cestovné do školy pre dcéru 377 Kč na tri mesiace.

6. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal osobu povinnú výživou - matku prispievať na navrhovateľa výživným vo výške 100 eur od podania návrhu, t. j. od 12. 03. 2019 do 31. 05. 2019 a od 01. 06. 2019 naďalej sumou vo výške 80 eur mesačne a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň vyčíslił zaostalé výživné od 12. 03. 2019 do 25. 09. 2020 vo výške 467,74 eura, keď zohľadnil uhradené výživné matkou v prospech navrhovateľa.

6.1. Vzhľadom na podané odvolanie, v ktorom matka namietala aj stanovenú výšku výživného 80 eur, ako aj skutočnosť, že k 31. 08. 2020 navrhovateľ má možnosť sa zamestnať a nie je odkázaný na jej výživu, ako aj stanovisko samotného navrhovateľa, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 04. 01. 2020 (č. I. 301) k podanému odvolaniu uviedol, že od 01. 09. 2020 už nie je študentom a je v evidencii na úrade práce a nežiada o ďalšie platenie výživného od matky, sa odvolací súd zaoberal tým, či stanovenú vyživovaciu povinnosť osoby povinnej z výživy, ako aj trvanie tejto vyživovacej povinnosti, stanovil súd prvej inštancie správne.

7. Podľa § 2 odsek 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Vychádzajúc z ust. § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

9. Podľa § 62 odsek 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. (Zákon o rodine) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

11. Podľa § 65 odsek 3 Zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

12. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom časovo končí vtedy, keď sú schopné samé sa živiť. Veková hranica 18 rokov má význam len z procesného hľadiska v tom zmysle, že do dosiahnutia plnoletosti možno začať konanie vo veciach výživného aj bez návrhu, po dovŕšení plnoletosti iba na návrh. Kedy nastane takýto právny stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené potreby a záujmy, majetkové pomery a pod. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Z hľadiska posúdenia zániku vyživovacej povinnosti je jednoznačnejšia situácia, keď dieťa získa pravidelný príjem, či už zo závislej činnosti, podnikateľskej činnosti a podobne ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov sa akceptuje štúdium. Odvolací súd zvýrazňuje, že aplikačná prax v súvislosti s touto otázkou v niektorých prípadoch vyvodila záver, že pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením štúdia toho istého stupňa a z toho hľadiska nepovažovala za relevantné napr. ďalšie štúdium na vysokej škole, ktoré nie je riadnym pokračovaním štúdia. Vychádza sa z definitívnosti získania predpokladov na výkon povolania. Na jednej strane je potrebné brať do úvahy záujem dieťaťa vo vzťahu k jeho schopnostiam, danostiam, aby získalo lepšie predpoklady pre svoje uplatnenie, na druhej strane je tu oprávnená požiadavka včasnej realizácie uvedených daností, aby nedochádzalo k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti len z dôvodu negatívneho postoja k práci. Závery súdnej praxe spájajú vznik schopnosti samostatne sa živiť aj so vznikom nároku na príslušné dávky systému sociálneho poistenia v prípade ukončenia prípravy na povolanie a neuplatnenie sa na trhu práce. V tomto zmysle ide skôr o potenciálne nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť.

13. V preskúmvanej veci z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že navrhovateľ v čase podania návrhu (12. 03. 2019) bol žiakom Stredného odborného učilišťa techniky, služieb a obchodu v P., ktoré štúdium ukončil záverečnou skúškou dňa 29. 05. 2020, kedy získal výučný list v odbore inštalatér. Od 01. 09. 2020 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a vznikol mu nárok aj na poberanie sociálnych dávok. Rovnako bolo nesporné, že navrhovateľ po získaní výučného listu sa rozhodol ďalej nepokračovať v ďalšom štúdiu, avšak získal ukončením odborného učilišťa všetky predpoklady pre výkon svojho povolania. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd bol toho názoru, že navrhovateľ nadobudol schopnosť samostatne sa živiť aj napriek tomu, že sa mu doposiaľ nepodarilo uplatniť sa na trhu práce, avšak od 01. 09. 2020 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie

a je poberateľom dávok zo sociálneho systému. Týmto dňom zanikla aj vyživovacia povinnosť osoby povinnej z výživného (matky), pričom odvolací súd zohľadnil aj samotné stanovisko matky, ktorá v podanom odvolaní uviedla, že uznáva vyčíslený dlh na výživnom do skončenia štúdia, resp. do 31. 08. 2020, kedy následne už navrhovateľ nadobudol možnosť sa zamestnať a zabezpečiť si sám svoju výživu. Uvedenú skutočnosť nespochybňoval ani navrhovateľ, ktorý vo svojom vyjadrení o dňa 04. 01. 2020 sám uviedol, že od 01. 09. 2020 už nie je študentom, je evidovaný na úrade práce, a preto nežiada výživné od svojej matky. Stanovenú výšku výživného súdom prvej inštancie v sume 100 eur mesačne od 12. 03. 2019 do 31. 05. 2019 a od 01. 06. 2019 do 31. 08. 2020 vo výške 80 eur považoval odvolací súd za odôvodnenú zárobkovým možnosťami, ako aj možnosťami a schopnosťami matky, pričom samotná matka, napriek podanému odvolaniu vo svojom odvolaní uznala vyčíslený dlh od 12. 03. 2019 do 31. 08. 2020, pričom uviedla, že výživné naďalej spláca vo výške 60 eur.

14. Vzhľadom na to, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti zaostaleho výživného, toto vyčísľil od 12. 03. 2019 do 31. 08. 2019 na sumu 1.461,39 eura (marec 2019 - 100 eur : 31 dní = 3,23 eura x 19 dní = 61,39 eura; apríl 100 eur, máj 100 eur, jún až december 7 x 80 eur = 560 eur a január až august 2020 8 x 80 eur = 640 eur) a matka na výživnom uhradila od začatia konania do septembra 2020 1.095 eur, tak zaostalé výživné k 31. 08. 2020 predstavuje sumu 366,39 eura, ktoré odvolací súd povolil matke naďalej splácať v splátkach po 60 eur tak, ako spláca zaostalé výživné aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Uhradené splátky matkou po 31. 08. 2020 sa budú započítavať do vyčísleného zaostaleho výživného, ktorú výšku matka navrhovateľa uznala, avšak odvolací súd nemal v čase svojho rozhodovania vedomosť o počte a výške zaplatených splátok na zročnom výživnom.

15. O trovách konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko nebol daný postup na rozhodnutie v zmysle ust. § 55 CMP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).